НОВОСТИ

SÕBRAKIRI 71 **Liliann Keskinen**

Foto: Hannu Keskinen

Foto: Olga Subbotina

Jõulukuised tervitused!

17.12.2025

Päev pärast eelmise kirja kirjutamist, st 16.10. startisime koos Hannuga Peterburi poole teele. Suur tänu kõigile eestpalvetajatele - piiriületused olid ajaliselt küll pikad, kuid muidu sujusid kenasti nii minnes kui tulles. Peterburis olles istusin üsna palju ka arvuti taga, et ajakirja jaoks materjalid valmis saada. Hoog oli nii sees, et mitu lugu jäi uut aastat ootama Peapõhjus selleks reisiks oli **23.-24.10. Keltto kirikus peetud kirikukogu**. Seekordse kirikukogu tähtsaim otsus puudutas nimemuutus. Uueks nimeks valiti nimekuju Venemaa luterlik kirik. Riigi seadusemuutustest tulenevalt on vaja teha mõningaid muutusi ka kiriku põhikirjas ja kuna bürokraatiaveskid jahvatavad aeglaselt, otsustati need kaks asja ühendada. Nime muutmine tuleneb kiriku sisemisest vajadusest ja kirjeldab paremini seda, millise kirikuga on tegu. Uus nimi hakkab kehtima siis, kui justiitsministeerium on kinnitanud kiriku uue põhikirja. Selle protsessi kestus ei ole ette prognoositav.
Mina sain ka seekordsel kirikukogul sõna, kui edastasin piiskop **Ove Sanderi** nimel EELK poolsed tervitused.

Majutusime jälle Jaani kirikus ning see võimaldas suhelda päris mitme noore koguduseliikmega. Pühapäeviti on kirikus kolm jumalateenistust - hommikul inglisekeelne, keskpäeval venekeelne ja pärastlõunal eestikeelne. Igale jumalateenistusele järgneb ka kirikukohv. Meie esimeseks sealoldud pühapäevaks küpsetasin suure laari kaneelirulle, millest jätkus kõigiks kolmeks kohvijoomiseks. Tavaliselt pakutakse sooja suppi, aga supikeetja oli seekord ära ja asendajat polnud jõutud leida. Kaneelisaiad olid järjekordseks kinnituseks sellest, et Jumal juhib isegi sellistes pisiasjades. Küpsetamise plaan “tekkis” mul nimelt enne, kui kuulsin, et söögipoolisega on pühapäeval kehvasti.
Jaanis olles saime osa ka koguduse esimesest laulatusest. Olime eesti juurtega **Kristiina** ja islamiusust pöördunud **Umidi** laualatusel moodustasime Hannuga umbes neljandiku külalistest. Seda suurem oli rõõm, et saime osa nende tagasihoidlikust ja väga südamlikust koosolemisest koguduse toas kiriku keldrikorrusel.
Kui pärast reisi koju jõudsime, kubises pea muljetest. Ja tundsime rõõmu ja tänutunnet kogetu üle.

30.-31.10 kogunesime Rahvamisjon Venemaa misjonäridega Ryttyläs, et tehtust ja tööplaanidest rääkida. Meid on neli!! Mäletan aegu, kus sellisteid koosolekuid on peetud peaaegu paarikümnekesi. Jah, lõikust on palju, töötegijaid vähe. Jagasime oma uudiseid ning mõtisklesime oma elu ja teenimise pusletükkide üle - millest meie igaühe isiklikud pildid koosnevad. Misjonitöö on tõesti väga mitmekülgne! Mainisin eelmises kirjas ka oma kolleegi **Saarat**, kes meist neljast ainsana Venemaal elab. Tema kodumaaperiood saab aasta lõpus läbi ja palun teilgi tema naasmise eest palvetada.

Foto: Piret Riim

2.11. käisime Hannuga Tallinna kruiisil - Toomkirikus seati ametisse Misjonikeskuse uus juhataja **Esa Luukkala**. Kandkem tedagi koos oma palvekätel, et Jumal teda õnnistaks, annaks tarkust ja jõudu uutes ülesannetes teenimiseks.

Renata

Foto: Tatjana Andrievskaja

Oktoobris 2023 käisime Hannuga Peterburi Püha Anna kirikus üht näitust vaatamas. Uksel võttis meid vast Renata, kelle ülesandeks oli pääsmeid kontrollida. Pärast näituse vaatamist ajasime temaga mõne sõna juttu. Ta jäi mulle kuidagi südamele ja olen tema eest selle vahepealse aja jooksul ikka vahetevahel palvetanud. Renata on vilksatanud ka mõnedel piltidel, mida olen sotsiaalmeedia kaudu näinud ja korra nägin teda silmanurgast koguduse kohvikus. Oma lehetöö käigus “komistasin” nüüd sügisel uuesti tema otsa. Nimelt tõlgitakse kevadest saadik Püha Maria kirikus jutlusi viipekeelde, kui selleks vajadust on. Ja tuli välja, et viiplejaks ongi seesama Renata. Kui nüüd temaga ühendus võtsin, kirjutas ta, et tookord kiriku uksel pileteid kontrollides oli ta elavast usust väga kaugel. Nüüd on ta ristitud ja õpib teoloogiat. Tore oli temas palvevastust näha.

23.-25.11. käisin Lappeenrantas. Alustasime koos **Kirsti Malmiga** jõuluhooaega. Ilmaga vedas - maa oli valge. Meenutasime Kirstiga meie aastatetagust tutvumist - ja see oli juba 26 aatat tagasi! Käisime koos veel Taavetti koguduserahvale misjonijuttu rääkimas. Enne kojutulekut külastasin Liisat, kellega sain tuttavaks Joensuu ülikoolis vahetusüliõpilasena õppides 32 aastat tagasi. Olen väga tänulik nii nende kahe kui kõigi teiste sõprade eest nii Eestis kui Soomes. Ja loomulikult ka iga selle kirja lugeja eest! Teie moodustategi minu tugivõrgustiku, kelle eestpalved, sõnumid ja kirjad ning ka töö majanduslik toetus võimaldavad mul üldse oma tööd teha. Nende kirjade vahendusel saad olla tunnistajaks sellele, kuidas Jumal tegutseb ka Venemaal.

Olin paar nädalat tagasi ühe koguduse jõululaadal müüja rollis. Kui pakkusin ühele rõõmsale laadalisele Inkerin Kirkko -lehte, tõmbas ta juba väljasirutatud käe korraga tagasi ja ütles, et see kirik tegutseb ju Venemaal. Meie idanaabruses olev riik ei ole hetkel kuigi populaarne, aga evangeeliumit vajatakse seal samamoodi nagu kustahes mujal maailmas. Jumal ei ole tühistanud oma kutset teenida Ingeri kirikus ning tahan olla ustav Jumala kutsele. Osa teist on käinud sellel teel (nii eraisikute kui tugikogudustena) minu kõrval minu misjonäritee algusest peale, teised on liitunud hiljem. Aga juhuks, kui sa pole sellele kunagi niimoodi mõelnud, siis on ka läkitajaks olemine seotud kutsumusega ja vähemalt sama tähtis, kui misjonäriks olemine. Aitäh, et oled!

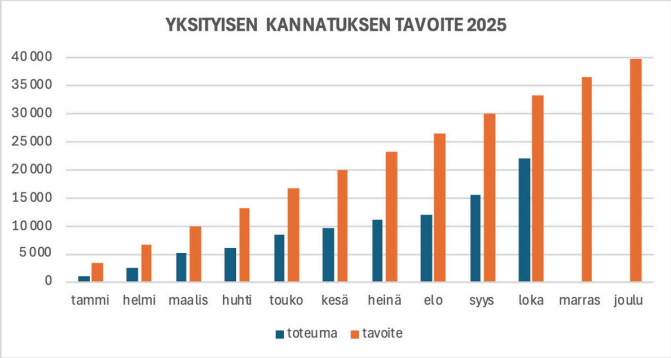

Sain hiljuti meie misjoniorganisatsiooni majandusosakonnast infot minu töö heaks kogutud toetuse kohta, et selleks aastaks seatud eesmärk ei ole veel saavutatud (tumedad postid). Olen väga tänulik teile, kes olete sel aastal toetanud minu tööd Misjonikeskuse kaudu ja aidanud seeläbi eesmärgile lähemale jõuda. **Aga kas Sinul oleks võimalik oma panus anda - kas ühekordse või igakuise toetuse näol?**

Iga euro aitab jõuda lähemale eesmärgi saavutamiseni. Rekvisiidid leiad lehekülje alt servast. Ja kindlasti tuleks selgituseks ära märkida, kuhu oma annetuse suunata soovite. Muidu Misjonikeskuses ju ei teata, et annetus on tehtud just Lilianni töö heaks.

2. advendil ehk 7. detsembril laulsin esimest korda meile lähimas ehk **Myyrmäki kirikus koorilauljana**. Aasta tagasi avati kiriku uksed pärast põhjalikku remonti. Kooritrepid asuvad oreli kõrval küljeseinal ja see võimaldas saali vaadata uuest vaatenurgast. Pealegi tegi peegeldus klaverikaanel kõik veel kahekordselt ilusaks. All oleva ülesvõtte tegin pärast jumalateenistust, seepärast pole kirikus näha ühtegi inimest.

Niisiis suur tänu lõppeva aasta eest ja uute kohtumisteni uuel aastal! Uueks aastaks ma küll suuri lubadusi välja ei käi, aga plaan on käia Peterburis rohkem kui sel aastal. Et plaan teostuks, siis alustan kohe jaanuaris - stardime jälle Hannuga koos 21.1. Sellele eelneval nädalavahetusel peame koos **Kristiina Paananeni** ja **Miina Makkoneniga** Kokkolas plaani, kuidas ajakirjaga edaspidi toimetada. Miina andis oma jah-sõna ja võtab vastutava toimetaja ülesanded esialgu aastaks enda kanda. Jätan ka need kaks teemat teile eestpalveks.

Rõõmsat jõuluaega ja õnnistatud uut misjoniaastat!

Õnnistussoovidega
Liliann

"Õnnis on igaüks,
kes kardab Issandat,
kes käib tema teedel." (Ps 128:1)

Liliann Keskinen tel. +358400771817
liliann.keskinen@sekl.fi
Martinlaaksontie 42 D 20, 01620 Vantaa, Soome

EELK Misjonikeskus tel 6464760 mk@eelk.ee
Tehnika 115 10139 Tallinn www.misjonikeskus.ee
Annetused misjonitööle: **EE292200221071313929** Selgitus: Lilianni töö heaks